

Spm. nr. S 780

Til arbejdsministeren (11/12 97) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Hvor mange ledige i Københavnsområdet har modtaget tilbud i dagpengeperioden, og hvad er det tilsvarende tal for hele landet?«

Svar (22/ 12 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Arbejdsmarkedsstyrelsen foretaget en opgørelse over hvor mange ledige, der i de første 11 måneder af 1997 er påbegyndt i et aktiverings-tilbud i dagpengeperioden.

Som det fremgår af nedenstående tabel er 4.003 ledige påbegyndt i et aktiveringstilbud i dagpengeperioden fra januar til og med november 1997 i København. For hele landet er i alt 36.325 ledige påbegyndt et aktiveringstilbud i dagpengeperioden i perioden.

Antal ledige i dagpengeperioden påbegyndt i et aktiveringstilbud i perioden 1. januar til ultimo november 1997:

København: 4.003.

Hele landet: 36.325.

Spm. nr. S 685

Til udenrigsministeren (5/12 97) af:

Holger Graversen (S):

»Hvilke initiativer har Danmark og EU taget for at få fredsprocessen i Mellemøsten til at fortsætte og for at få Israel til at leve op til Oslo-aftalerne?«

Begrundelse

Palæstinensiske ledere m.fl., bl.a. medlem af Knesset A. Bishara og formanden for den palæstinensiske lovgivende forsamling (PLC), udtrykte under besøg i Danmark stor bekymring over Netanyahus boykot af fredsprocessen og frygter, at palæstinenserne tålmodighed slipper op med nye voldelige konflikter af langt værre omfang end hidtil som følge.

Svar (18/ 12 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Grundlaget for EU's Mellemøst-politik blev formuleret i den såkaldte Venedig-erklæring fra Det europæiske Råd i juli 1980, og den heri formulerede politiske linie er blevet fastholdt siden, senest i afsnittet om Mellemøsten i konklusionerne fra Det europæiske Råds møde i Luxemburg den 12.-13. december 1997. Fra EU's side lægges afgørende vægt på, at alle stater og folk i Mellemøsten har ret til at leve i fred inden for sikre, anerkendte grænser. Vigtige principper i denne forbindelse er udveksling af land for fred, Israels tilbagetrækning fra besatte områder og det utilladelige i at erhverve territorium ved krig.

I forhold til den israelsk-palæstinensiske konflikt har EU understreget sin respekt for det palæstinensiske folks legitime forventning om selv at afgøre sin fremtid, og opfordret Israel til at anerkende palæstinenserne ret til selvbestemmelse uden at udelukke muligheden for en palæstinensisk stat. Samtidig afviser EU alle former for terrorisme og opfordrer Israel og palæstinenserne til at samarbejde om sikkerhedsspørgsmål, herunder oprette en stående sikkerhedskomité, som skal være operationel under alle omstændigheder.

Man har fra EU's side dels søgt at fastholde israelere og palæstinensere på gennemførelsen af de aftaler, de har indgået – primært Principerklæringen af 13. september 1993, Gaza/Jeriko-aftalen af 4. maj 1994, Interimtaftalen af 28. september 1995 og Hebron-aftalekomplekset af 15. januar 1997 – dels søgt at fremme den videre forhandlingsproces frem mod en endelig aftale mellem parterne.

Udviklingen siden Hebron-aftalens indgåelse i januar 1997 har været præget af en række alvorlige kriser i den israelsk-palæstinensiske forhandlingsproces. Den israelske beslutning om at gennemføre et omfattende nyt boligbyggeri (Har Homa/Abu Ghneim), på besat område mellem Jerusalem og Bethlehem, og beslutningen om kun at ville gennemføre en meget begrænset første yderligere militær tilbagetrækning fra Vestbredden, som efterfølgende blev afvist fra palæstinensisk side, førte til en afbrydelse af forhandlingerne i marts måned. En række selvmordsbombeattentater i Tel Aviv og Jerusalem, iværksat af palæstinensiske terrororganisationer, afstedkom israelske grænselukninger og undergravede yderligere det tillids-